

Lovforslag nr. L 57. Fremsat den 8. november 1984 af Thoft (SF), Rahbæk Møller (SF), Ruth Olsen (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om investeringsfonds

(Begrænsning af adgangen til forlods afskrivning på aktiver erhvervet ved overdragelse mellem en person og et selskab m.v.)

§ 1

I lov om investeringsfonds, jfr. lovbe-
kendtgørelse nr. 422 af 15. august 1984, fore-
tages følgende ændring:

I § 3 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Henlæggelser til investeringsfonds
kan ikke benyttes til forlods afskrivning på
aktiver, der er erhvervet ved overdragelse
mellem en person og et selskab m.v. som
nævnt i selskabsskattelovens §§ 1 og 2 eller
mellem sådanne selskaber m.v. indbyrdes,

hvor den ene af parterne i overdragelsen på
grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmel-
se, aftale eller fælles ledelse har en bestem-
mende indflydelse på den anden parts hand-
lemåde.«

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 7-9.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft ved bekendt-
gørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1 har virkning for aktiver, hvor
skriftlig aftale er indgået den 8. november
1984 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Socialistisk folkeparti ønsker principielt loven om investeringsfonds ophævet, da den indebærer en urimelig skattebegunstigelse for erhvervslivet, specielt for den del af erhvervslivet, der har den højeste indtjening.

I dag misbruges loven desuden i en lang række tilfælde på trods af en række stramninger, der er gennemført i de seneste år, stramninger, som de nuværende regeringspartier ofte har været imod.

Regeringen har imidlertid bebudet, at loven nu skal udvandes ved, at adgangen til at få frigivet investeringsfondshenlæggelser skal udvides.

Heroverfor ønsker SF at påpege en række åbenbare muligheder for misbrug af den nuværende lov, og hensigten med lovforslaget og det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om skattefri virksomhedsomdannelse er at stoppe nogle af de værste huller i denne lovgivning.

Efter de gældende regler kan henlæggelser til investeringsfonds frigives ved erhvervelse af afskrivningsberettigede aktiver uden hensyn til baggrunden for anskaffelsen. Overføres en afskrivningsberettiget bygning fra en aktionær til et af ham behersket selskab (eller den modsatte vej), kan køberen foretage forlods afskrivning på bygningen ved anvendelse af frigivne investeringsfondshenlæggelser. Dette er muligt, selv om overførslen af ejendommen udelukkende er sket af skattemæssige grunde, nemlig for at få frigivet køberens investeringsfondshenlæggelser uden at foretage en reel nyinvestering.

Den nuværende investeringsfondslov indeholder ingen regler imod et sådant arrangement.

Derimod blev der ved gennemførelsen af reglerne om pristalsregulerede afskrivninger ved lov nr. 197 af 18. maj 1982 (om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v.) indført særlige bestemmelser for aktiver, der overdrages mellem en person og det af denne beherskede selskab eller mellem koncernforbundne selskaber indbyrdes.

Således er det i ændringslovens § 15 bestemt, at overdragelse af en bygning, der ikke hidtil har

været genstand for pristalsregulerede afskrivninger (dvs. en bygning, som den hidtidige ejer har anskaffet før 1. januar 1982), medfører, at ejendommens køber skal afskrive denne efter de gamle afskrivningsregler for bygninger (dvs. afskrivningsreglerne for bygninger anskaffet før 1. januar 1982). Dette gælder, uanset at køberen først erhverver bygningen den 1. januar 1982 eller senere. Køberen får således ikke mulighed for at få sit afskrivningsgrundlag pristalsreguleret.

Hermed ønskede man at forhindre, at en formel overdragelse af bygningen mellem økonomisk tæt forbundne skatteydere skulle kunne give mulighed for gunstige pristalsregulerede afskrivninger.

Imidlertid har denne regel, kombineret med mangelen på en tilsvarende regel i investeringsfondsloven, en meget uheldig virkning.

Afskrivningslovens »koncernregel« medfører nemlig desuden, at bygningen hos køber afskrives efter de gamle regler (dvs. at afskrivningsgrundlaget opgøres på nominel basis i modsætning til de nye reglers kontantværdibasis), og at genvundne afskrivninger opgøres ud fra de faktisk foretagne afskrivninger, medens de nye regler ville betyde, at de genvundne afskrivninger blev pristalsreguleret.

Dette kan illustreres med et eksempel:

Skatteyder A anskaffede i 1970 en ejendom, hvor bygningens anskaffelsessum udgjorde 500.000 kr. ud af ejendommens samlede anskaffelsespris på 700.000 kr. A har i årene 1970-83 afskrevet 340.000 kr. I 1984 er ejendomsværdien 1,5 mill. kr. nominelt og 1,25 mill. kr. på kontantværdibasis, heraf bygningens andel nominelt 1,2 mill. kr. og 1 mill. kr. på kontantbasis.

I 1974 omdannede A sin virksomhed til et selskab, men holdt ejendommen uden for omdannelsen. Selskabet har i de forløbne år henlagt 1,2 mill. kr. på investeringsfonds.

Ved overdragelse af ejendommen til selskabet for de anførte 1,5 mill. kr. udgør selskabets skattemæssige afskrivningsgrundlag 1,2 mill. kr. (bygningens nominelle værdi), jfr. § 15 i ændringsloven af 18. maj 1982, og selskabet kan forlods afskrive 1,2 mill. kr. og få frigivet hele investerings-

fondshenlæggelsen, idet der frigives det kontante indskud på investeringsfondskontoen, 600.000 kr.

Skatteyder A beskattes som særlig indkomst af de genvundne afskrivninger på 340.000 kr. Skatten heraf udgør 50 pct. eller 170.000 kr., hvilket selskabet sagtens kan udbetale kontant, da det fik frigivet indskud på investeringsfond med 600.000 kr.

Sælger selskabet herefter ejendommen efter f.eks. 4 års besiddelse tilbage til aktionæren (skatteyder A) for 1,8 mill. kr., heraf bygning 1,5 mill. kr. nominelt (kontant 1,3 mill. kr.), vil selskabet blive beskattet af genvundne afskrivninger, som hidrører fra den foretagne forlods afskrivning ved hjælp af de tidligere frigivne investeringsfonds på 1,2 mill. kr.

Havde selskabet derimod købt ejendommen på helt samme vilkår af en tredjemand, kunne selskabet i 1984 kun få frigivet investeringsfonds på 1 mill. kr., idet bygningens afskrivningsgrundlag – på kontantbasis, jfr. afskrivningslovens § 19 A, stk. 1 – var 1 mill. kr. Afhændes ejendommen i 1988 som ovenfor anført for 1,8 mill. kr., heraf bygningens kontantværdi 1,3 mill. kr., og er pristallet fra 1984 til 1988 steget med 25 pct., vil selskabet blive beskattet af genvundne afskrivninger på 1,25 mill. kr., idet de pristalsregulerede genvundne afskrivninger udgør 1,25 mill. kr. (forlodsafskrivningen på 1 mill. kr. plus pristalsregulering på 25 pct.), idet fortjenesten overstiger dette beløb (salgssum 1,3 mill. kr. minus nedskrevet værdi 0 kr.), jfr. afskrivningsloven § 29.

Ved købet fra tredjemand er investeringsfondsfrigivelsen mindre, men ved afståelsen be-

skattes de pristalsregulerede genvundne afskrivninger.

Forslagsstillerne ser ingen rimelig begrundelse for, at der i afskrivningsloven skal være særlige regler for koncernhandler, uden at der i investeringsfondsloven findes tilsvarende regler.

Lovforslagets provenumæssige konsekvenser

Forslaget vil medføre et positivt skatteprovenu. Da indgrebet til dels er rettet mod allerede foretagne – og dermed fratrukne – henlæggelser, vil provenuet de første år være beskedent.

Lovforslagets administrative konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser af betydning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte paragraffer

Til § 1

Bestemmelsen har fået en sådan udformning, at den i sin afgrænsning svarer til §§ 9 og 15 i ændringsloven til afskrivningsloven (lov nr. 197 af 18. maj 1982) og i øvrigt til de anskaffelser, der efter § 2, stk. 3, i investeringsfradragloven ikke berettigede til investeringsfradrag.

Til § 2

Det er fundet rimeligt, at lovforslagets bestemmelser gælder for alle handler indgået efter lovforslagets fremsættelse.